

สารบัญ

ภาค ๑ วิถีชนาธรรม ๑๗

ตอนที่ ๑ ๕๖ การทำบุญล้ออายุ ๑๙

การอดอาหาร ๒๕

จิตนี้ต้องบังคับได้ ๒๗

ชีวิตอยู่มานานยังไม่สดชื่น ๓๑

ทุกปีไม่ก้าวหน้าก็ต้องถอย ๓๒

ชวนกันทำให้ธรรมะกลับมาไม่ใช่บ้า : ๓๔

หาความสุขในการทำงาน, ไม่ใช่บ้า. ๓๖

ตอนที่ ๒ ไบ๊อซังใจ ๔๐

๑. ทำไมชอบอ้างคำภาษาอังกฤษ. ๔๓

๒. อธิบายคำว่า "ชาติ" ตูพุทธพจน์. ๔๕

๓. อธิบาย "นิพพาน" เทียบยาการตรัสรู้. ๖๐

๔. เรียนพุทธศาสนาได้ใน ๑๕ นาที. ๖๓

๕. อธิบายตื้นๆ เป็นเตียรถีย์. ๖๘

ปัญหาที่ ๖ อธิบายธรรมอย่างด้อยปัญญา. ๗๗

๗. โลภียธรรมไม่ใช่พุทธศาสตร์. ๗๗
๘. บวช ๕๐ พรรษาไม่รู้อะไร. ๗๘
๙. ไม่เข้าใจธรรมะ. ๗๘
๑๐. ไม่รู้จำนวนจิตของอภิธรรม. ๗๘
๑๑. ปฏิเสธการเวียนว่ายวัฏฏะ. ๗๙
๑๒. ไม่ควรเรียกตัวเองว่าภิกษุ. ๗๙
๑๓. ไม่มีปัญญาพอที่จะเข้าใจธรรมะ. ๗๙
๑๔. ไม่เชื่อภพภูมิต่างๆ. ๘๐
๑๕. ไม่เชื่ออดีตชาติ. ๘๒
๑๖. โอปปาติกะ คือ การเกิดทางจิต. ๘๔
๑๗. ไม่เชื่อการเข้าทรง. ๘๗

ปัญหาที่ ๑๘ ทำให้คนเข้าใจศาสนาผิด. ๙๘

๑๙. การกล่าวว่าไม่มีตัวตนไปเกิด. ๑๐๑
๒๐. การสอนว่าตายแล้วสูญ. ๑๐๓
๒๑. ตายแล้วพากุศลไปได้. ๑๐๖
๒๒. การสอนให้ฆ่ากันโกงกัน. ๑๐๗
๒๓. ยกตนข่มท่าน-หลอกลวงชาวบ้าน. ๑๑๐

๒๔. นักอภิธรรมอ้างอิงผู้อื่น-คำผู้อื่น. ๑๑๑

๒๕. นายขุน กระบอกเสียง. ๑๑๒

๒๖. ไม่เข้าใจคำว่าวัฏฏสงสาร. ๑๑๓

๒๗. ในวัฏฏสงสารมีนิพพาน. ๑๑๗

๒๘. นิพพานและวัฏฏสงสารมีในจิต. ๑๒๐

ภาค ๒ **ปรารภบททวน** ๑๒๕

๒๙. การละอัดตวาทุปาทาน. ๑๒๘

๓๐. คำว่านิพพานใช้กับถ่านไฟหรือสัตว์. ๑๓๔

๓๑. คำว่า "ธรรม" เพียงคำเดียว. ๑๔๐

๓๒. กล่าวตู่พระพุทธวจะนะ. ๑๔๗

๓๓. ความหลงผิดของเดียรถีย์. ๑๔๘

๓๔. การดูถูกพระสัมมาสัมโพธิญาณ. ๑๕๑

๓๕. การปฏิบัติเพื่อทำลายความเห็นแก่ตัว. ๑๕๓

๓๖. ความทิวเป็นโรคอย่างยิ่ง. ๑๕๕

๓๗. อัมหมิพิมันจนไม่รู้จักทิว. ๑๕๗

ปัญหาที่ ๓๘ จู่ๆก็สอบธรรมะขึ้นสูง. ๐๖๐

๓๙. นิพพาน-สวรรค์-นรก อยู่ในใจ. ๑๖๔
๔๐. ตัวกู-ของกู เป็นวิจิตุจริต. ๑๖๗
๔๑. การอธิบายของลี้กให้ง่าย. ๑๗๐
๔๒. อภิธรรมไม่ใช่พุทธพจน์. ๑๗๒
๔๓. เกี่ยวกับคำว่า "จิตว่าง". ๑๗๕
๔๔. คอมมิวนิสต์มา พุทธศาสนาอยู่ได้. ๑๗๖
๔๕. การกระทำทั้งหมดเป็นการทำบาป. ๑๗๗
๔๖. ไปเรียนอภิธรรมแล้วรู้ว่าสอนผิด. ๑๗๙

ปัญหาที่ ๔๗ พุทธกาลเป็นเดียรดียทาสา. ๐๗๗

๔๘. บวช ๖๐ ปีแล้วยังสอนผิดๆ. ๑๗๘
๔๙. การได้วาทะไม่ใช่เรื่องของธรรมะ. ๑๗๘
๕๐. คนที่มานับถือล้วนแต่เป็นคนเชื่อง่าย. ๒๐๐
๕๑. คนสนใจธรรมของเราล้วนแต่พบพายนะ. ๒๐๑
๕๒. สอนให้นับถือแล้วจึงค่อยบิดเบือน. ๒๐๒
๕๓. ว่ามีการกระทำอย่างยาพิษเคลือบขนมหวาน. ๒๐๓
๕๔. การทำลายพระพุทธศาสนาแห่งยุค. ๒๐๔
๕๕. ไม่มีใครต่อต้าน เพราะกลัวเสียประโยชน์. ๒๐๕
-

-
๕๖. ไม่มีพระเปรียญต่อต้าน. ๒๐๖
๕๗. ถูกใจแต่คนโง่และหัวเอียงซ้าย. ๒๐๗
๕๘. อธิบายธรรมะแบบชาวเป็นดำ. ๒๑๐
๕๙. หาว่าสอนความคิดสังคมนิยม. ๒๑๑
๖๐. ทำการเป็นไล่คึกให้คอมมิวนิสต์. ๒๑๒
๖๑. การตั้งเรื่องเท็จสนับสนุนตัวเอง. ๒๑๓
๖๒. ว่ามีความเห็นวิปริตเรื่องไม่มีตัวตน. ๒๑๔
๖๓. บวชนานแต่มีความเห็นวิปริต. ๒๑๔
๖๔. หาว่าเป็นคนนอกพุทธศาสนา. ๒๑๖
๖๕. นรกสวรรค์มีแต่อุปมา. ๒๑๖
๖๖. สัตว์ทุกชนิดมีอยู่ในความรู้สึกของจิต. ๒๑๗
๖๗. ให้กลายเป็นพูดว่า นรก ฯลฯ มีจริง. ๒๑๘
๖๘. สอนให้ดูแต่ชาตินี้. ๒๒๐
๖๙. ทำดีทำชั่วมีผลแต่ในชาตินี้. ๒๒๑

ปัญหาที่ ๗๐ หาว่ารับเอามหายานมาสอน. ๒๒๔

๗๑. ไม่ยึดถือสังขารที่ไม่เป็นทุกข์. ๒๒๖
๗๒. ดับทุกข์ที่ต้นเหตุ คือดับตัณหา-ของกู. ๒๒๘
๗๓. ยิ่งศึกษาพระไตรปิฎกยิ่งไม่รู้พุทธศาสนา. ๒๒๙